

Arrest

nr. 314 029 van 7 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. VAN DER BEKEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 28 mei 2022, dient op 30 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 4 mei 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 22 januari 2024.

1.3. Op 25 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 26 maart 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een Arabier te zijn, van de Al-Bayati stam. U bent een soennitisch moslim. U bent afkomstig uit de stad Tuz (Tuz Khurmatu), gelegen in het district Tooz, in de provincie Salah ad-Din. U woonde hier uw hele leven, tot uw vertrek uit Irak op 30 april 2022. Uw moeder woont momenteel nog steeds in jullie ouderlijk huis. Uw vader hertrouwde enkele jaren na de val van Saddam Hussein en woont momenteel ergens anders in hetzelfde gebied. Uw broer [B.] woont momenteel tevens in dezelfde regio. Uw tweelingbroer [I.] verblijft reeds sinds 2015 in Duitsland. Uw twee oudere zussen trouwden. Uw jongere halfzus en halfbroer verblijven bij uw vader.

Uw moeder was gedurende 32 jaar lid van de politieke partij van Saddam Hussein, de Ba'ath-partij, ze was lid van een divisie. Ze had een belangrijke positie die haar recht gaf op een auto en bewaking. Het ouderlijk huis werd tevens door de partij aan uw moeder geschonken. Daarnaast was ze directrice van verschillende scholen.

Uw vader werkte voor de Irakese overheid als landmeter tussen stedenbouw en landbouw. Uw tweelingbroer [I.] werkte als ingenieur voor een buitenlands bedrijf. Dit bedrijf ontving echter bedreigingen en hierdoor vertrok uw broer uit Irak in 2015. Uw broer [B.] werkt voor de politiedienst van een rechtbank.

U studeerde af van het middelbaar onderwijs, en deed hierna een bijkomende opleiding van twee jaar in het AIDor Instituut, een technisch instituut. Nadat u hier afstudeerde in 2011 of 2012 begon u als telecomtechniker te werken voor het Koerdische bedrijf "Korek", en meer bepaald in het logistiek bedrijf van HDS Halabjagru. U werkte aan de torens van het bedrijf, waar u platen aanpaste en kabels verving.

[S.], een sjiitische vriend van u, vroeg u in het verleden al een keer om hen te vervoegen. Hij zei dat een ouderling uit de regio, die een verantwoordelijke was in de militie Hezbollah, vriendelijk naar u had gevraagd. Ze wilden dat u informatie zou doorgeven over soennieten, in plaats van dat u informatie aan soennieten zou geven over uw sjiitische vrienden.

Op 24 april 2022 was u getuige van een incident. U was van de winkel naar huis aan het wandelen via een steegje, wanneer u er twee mensen, [A.Y.] en [S.F.], met een geluiddemper voor een wapen zag die op het punt stonden een ontvoering of moord te plegen. U maakte hierop rechtsomkeer en ging terug naar de hoofdstraat. Voor de winkel in de hoofdstraat zag u twee mensen zitten die u herkende. Eén van hen was [A.H.], een sjiitische politieman met een kapperszaak die samenwerkte met sjiitische militieën, en Hezbollah in het bijzonder. De andere was [K.], een lid van de Asa'ib ahl al-Haq militie. U wist dat ze daar zaten om te observeren en te controleren en ging dus naast hen staan. Wanneer u hier stond, kwamen [A.] en [S.] op een motor naar u toe. [S.] steeg af en hield zijn wapen op u gericht, en zei dat hij wist wat u daar deed, en dat het het beste voor u zou zijn daar niet te blijven, maar ver weg van hen te gaan wonen. Omdat u soennitisch was en geen lid van hun sjiitische militie, alsook omwille van de voormalige tewerkstellingen van uw moeder en vader, dachten ze immers dat u lid was van de Ba'ath-partij en voor hen observeerde. Daarnaast werd u tevens bedreigd omwille van uw tewerkstelling bij een Koerdisch bedrijf. [S.A.W.], een collega van u, werd voordien immers reeds bedreigd en op 30 september 2015 vermoord. Na dit gezegd te hebben, vertrokken [A.] en [S.].

Drie dagen na dit incident, op 27 april 2022, bombardeerden ze vijf winkels van uw familie, gelegen in soennitisch gebied.

U regelde een Turks visum en vertrok vervolgens op 30 april 2022 met de bus, in het bezit van uw eigen paspoort via Dohuk. U reisde via Turkije, Italië, en Frankrijk naar België, waar u op 28 mei 2022 aankwam, en twee dagen nadien een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele werkbadge neer, alsook een kopie hiervan. U legt tevens kopieën neer van volgende documenten: uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw werkdocumenten, uw moeders identiteitskaart, uw moeders woonstkaart, uw moeders pensioendocument, uw moeders internationale smart card, de pensioenbeslissing van uw moeder, een rantsoenkaart, de identiteitskaart van uw neef, een rapport omtrent bombardementen, alsook documenten omtrent uw vermoorde collega.

Op 13 februari 2024 werden er opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In hoofdorde dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met uw problemen. Uw verklaringen over de problemen bleken immers vaag, weinig aannemelijk en soms zelfs inconsistent te zijn.

U verklaart dat u in 2011 of 2012 als telecomtechniker begon te werken voor het Koerdische bedrijf "Korek", en meer bepaald in het logistiek bedrijf van HDS Halabjagru (CGVS, p. 9). Dient te worden opgemerkt dat het CGVS uw tewerkstelling bij dit bedrijf op zich niet betwist, doch wel de problemen die volgens u hieruit zouden zijn voortgevloeid.

U verklaart dat u op 24 april 2022 getuige was van een mogelijke kidnapping en moord, u zag immers [A.] en [S.] in een steegje met een geluidsdemper voor een pistool (CGVS, p. 12-13). U heeft echter slechts zeer weinig informatie omtrent deze gebeurtenis. Zo kan u niet zeggen wie de geluidsdemper vast had, omdat u het zich niet herinnert (CGVS, p. 15). Dit is echter bezwaarlijk een detail te noemen. U maakt bovendien zelf de veronderstelling dat het om een operatie tot kidnapping en/of moord ging; doch u verklaart enkel dat u twee mannen zag, gedrogeerd, en met wapens en een geluidsdemper (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u, op basis van deze observaties, wist dat ze kwaad in de zin hadden, antwoordt u dat kidnappings veel gebeurden in uw wijk, en dat [A.] gekend was voor zijn vele operaties (CGVS, p. 15). Dat er dus sprake zou zijn geweest van een operatie met kwade bedoelingen, laat staan een kidnapping of moord, was een loutere veronderstelling in uw hoofde. Op de vraag wie ze dan gingen kidnappen of vermoorden kan u evenmin antwoorden; de mannen waren immers nog aan het begin van het steegje, zo stelt u (CGVS, p. 15). U heeft dus slechts zeer weinig (concrete) informatie omtrent deze gebeurtenis, en de informatie die u wel heeft is grotendeels gestoeld op eigen veronderstellingen. Gezien dit incident mede voor u de aanleiding zou zijn geweest om het land te verlaten, kan toch in alle redelijkheid van uw worden verwacht dat u dit duidelijker kan beschrijven en meer concrete en preciese elementen zou kunnen aanhalen aangaande het incident in het steegje.

U verklaart dat [A.] werkte voor de Hezbollah-militie en familie had bij de Badr-militie, maar u weet niet voor welke militie [S.] werkzaam was (CGVS, p. 15-16 & 18). Het is bevreemdend dat u geen verdere informatie hebt over [S.], te meer u verklaart dat u beide mannen kende (CGVS, p. 13). Dat u in dit opzicht niet eens zou weten bij welke militie hij hoorde, is niet aannemelijk.

U verklaart dat u, wanneer u hen zag, naar de hoofdstraat terugkeerde, en naast [A.] en [K.] ging staan (CGVS, p. 12-13). Gevraagd waarom het voordelig voor u was om zich tot [A.] en [K.] te richten, zijnde twee sjiïeten die eveneens banden onderhielden met sjiïtische milities en bovendien bevriend waren met [A.] en [S.], antwoordt u dat u [A.] kende en een goede relatie had met zijn neef (CGVS, p. 16). Dat u, louter omwille van de goede relatie met diens neef, deze kompanen van [A.] en [S.] zomaar zou vertrouwen, gelet op datgene dat u zegt te hebben gezien in het steegje, kan bezwaarlijk aannemelijk worden geacht. In die context is het dan wel bijzonder merkwaardig dat u vervolgens stelt (en dus beaamt) dat er geen vertrouwen was tussen u en [A.] (CGVS, p. 16). Sterker nog, u stelt dat [A.] en [K.] u niet zouden beschermen, en dat het zelfs een risico was om bij hen te gaan staan, maar dat u geen andere optie had (CGVS, p. 16-17). Dit alles doet de wenkbrauwen fronsen. U laat eerst uitschijnen dat u zich tot [A.] en [K.] richtte om uzelf te beschermen, om even later te beweren dat zij niet te vertrouwen waren. U lijkt zich met andere woorden tegen te spreken, door enerzijds de band tussen u en [A.] i's familie te benadrukken, maar er anderzijds op te wijzen dat u geen hulp van hem verwachtte. Uw verhaal houdt dan ook geen steek.

U verklaart vervolgens dat [A.] en [S.] naar u toe kwamen, en dat [S.] zijn wapen op u richtte (CGVS, p. 13). Ze beschuldigden u van spionage en bedreigden u om er niet te blijven maar ver weg te gaan wonen (CGVS, p. 13). Het is bevreemdend dat ze al deze moeite zouden doen wanneer u uiteindelijk niet veel had gezien, u zag hen immers geen huis binnengaan of een andere actie ondernemen, noch wist u met welke bedoelingen ze daar waren. Door u te bedreigen zouden ze zichzelf enkel verdacht hebben gemaakt. Gevraagd aan wie ze dachten dat u die informatie zou doorgeven, geeft u bovendien slechts een vaag antwoord, met name aan de soennitische autoriteiten of de Ba'ath-partij (CGVS, p. 17). Maar opnieuw zijn dat loutere

veronderstellingen van uw kant uit. Ook de redenen waarom ze u op dat moment beschuldigden van zogenaamde spionage zijn weinig aannemelijk. U verklaart dat ze u beschuldigden van spionage omdat u een soenniet bent, alsook omwille van de voormalige tewerkstellingen van uw moeder en vader, en omwille van uw tewerkstelling bij een Koerdisch bedrijf (CGVS, p. 17). U verklaart echter dat u voor dit incident nooit eerder werd bedreigd, om geen enkele redenen (CGVS, p. 18). Het enige dat u kan zeggen is dat ze een tijdje voordien op jullie huis schreven dat jullie moesten vertrekken van daar, maar destijds was u daar zelfs niet van op de hoogte omdat uw moeder en broer u hier niks over hebben gezegd en die leuze blijkbaar ook niet tot enige daadwerkelijke actie tegen jullie gezin heeft geleid (CGVS, p. 18). Nochtans bent u al uw hele leven een soennitisch moslim, zijn uw ouders reeds vele jaren geleden gestopt hun werk bij de Ba'ath - dat regime kwam meer dan 20 jaar geleden ten val -, en was u al jarenlang in dienst bij een Koerdisch telecombedrijf. In al die tijd heeft u omwille van voormelde drie redenen nooit problemen gekend. Dat u dan ineens om die drie redenen ineens werd bedreigd, terwijl dit eerder nooit ene punt is geweest, is opnieuw niet plausibel. Dat u dus, na het toevallig zien van [A.] en [S.], plots beschuldigd zou worden van spionage omwille van redenen die reeds jarenlang aanwezig waren maar nooit een rol hebben gespeeld, is niet geloofwaardig.

U verklaart dat na die bedreiging, [A.] en [S.] gewoon weer vertrokken (CGVS, p. 13). Men dunkt echter dat indien ze effectief geloofden dat u hen bespioneerde, ze u niet zomaar zouden laten gaan. Ook deze verklaring mist dus alle logica en geloofwaardigheid.

Dient verder te worden opgemerkt dat het in het licht van bovenstaande verklaringen dan ook allesbehalve logisch is dat de sjjiitische milities u voorheen zouden gevraagd hebben om u bij hen aan te sluiten, u was immers een soenniet, die omwille van verschillende redenen niet werd vertrouwd door sjjieten. Dat ze u dan in hun groepering wilden omdat jullie vroeger samen speelden is opnieuw weinig overtuigend (CGVS, p. 13). Dat ze u het ene moment zouden vragen hen te vervoegen, en u het volgende moment zouden beschuldigen van spionage, getuigt van weinig consistentie, en is bijgevolg niet aannemelijk.

U verklaart dat ze drie dagen later jullie vijf winkels tot ontploffing brachten (CGVS, p. 13). U stelt dat het een boodschap was (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom ze dan niet gewoon jullie huis vernielden, stelt u dat de winkels gelegen waren in een gebied waar de meerderheid Koerdisch en soennitisch is, terwijl jullie in een regio woonden waar sjjiitische milities jullie burens waren (CGVS, p. 19). Ook deze uitleg kan nauwelijks overtuigen. Indien men het werkelijk op u en uw familie had gemunt, zou hen dit niet hebben tegengehouden ook jullie woning aan te vallen. Indien ze jullie winkels met enige precisie tot ontploffing konden brengen, zou dit zeker ook mogelijk zijn wat jullie gezinswoning betreft.

In dezelfde context is het dan ook opmerkelijk dat u verklaart dat na uw vertrek, uw familie hieromtrent geen problemen meer heeft gekend, de boodschap was immers aan u gericht, nl. om u ertoe aan te zetten om te vertrekken, hetgeen u heeft gedaan (CGVS, p. 19-20). Dat uw familie, volgens u Ba'athisten, geen problemen meer kende met sjjiitische milities (Hezbollah of Badr), in het verlengde van wat u eerder was overkomen, ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid van uw relaas en de door u voorgehouden dreigementen.

Concluderend kan worden gesteld dat het CGVS geen geloof hecht aan het door u naar voor gebrachte incident van 24 april 2022 en de daaruit voortvloeiende problemen.

U haalt tevens de moord op uw collega [S.W.A.] aan, die reeds voordien werd bedreigd en op 30 september 2015 werd vermoord (CGVS, p. 4 & 17). Bevreemdend is echter dat u niet weet door welke partij of militie hij werd vermoord (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom hij werd vermoord, stelt u dat dit gebeurde omwille van dezelfde redenen, namelijk omdat ze dachten dat jullie informatie zouden doorgeven aan de Koerden of aan andere soennieten (CGVS, p. 18). Dit is echter slechts een zeer vage verklaring, én andermaal een louter hypothese. Bovendien is het niet geloofwaardig dat uw collega reeds in 2015 zou zijn vermoord, maar dat u nog vele jaren in Irak kon verblijven zonder gelijkaardige problemen te kennen. De moord op uw collega heeft u er evenmin toe aangezet al eerder het land te ontvluchten, u wachtte nog maar liefst 7 jaar alvorens te vertrekken. Dient tevens te worden opgemerkt dat u de door u voorgehouden moord op ene collega niet kan staven aan de hand van enig concreet en tastbaar begin van bewijs. U legt aangaande die moord enkel foto's-kopieën neer van documenten, komende van de onderzoekrechtbank. Nog los van het gegeven dat aan kopieën geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op het gemakkelijk te manipuleren karakter ervan, zijn deze stukken zeer beperkt qua leesbaarheid én is het heel frappant dat de documenten quasi volledig handgeschreven zijn, zonder enige officiële hoofding en/of embleem van de instantie die deze stukken heeft opgesteld. Dit alles doet verder twijfels rijzen bij geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dit incident.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De kopieën van uw identiteitsdocumenten zijn hoogstens een aanduiding van uw identiteit en herkomst, die in de beslissing momenteel niet worden betwist. U legt echter geen originele stukken neer. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de identiteitsdocumenten van uw moeder. Uw werkbadge, alsook de kopie hiervan, en de kopieën van uw werkdocumenten, zijn hoogstens een aanduiding van uw tewerkstelling, die in deze beslissing 'an sich' evenmin wordt betwist.

Ook de kopieën van uw moeders pensioendocumenten zijn hoogstens een aanduiding van haar vroegere tewerkstelling ttv. het Ba'ath-regime, die in deze beslissing evenmin ter discussie staat. Echter, dit regime kwam in 2003, dus meer dan 20 jaar geleden ten val, en heeft in hoofde van uw ouders tot op de dag van vandaag geen noemenswaardige problemen opgeleverd.

Wat de kopieën van de documenten omtrent het overlijden van uw collega (zie ook supra), en de kopie van het rapport van de vernieling van jullie winkels betreffen, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Ook hier dient opgemerkt dat het geen originelen betreffen en dat, gelet op het makkelijk te manipuleren karakter van kopieën, deze überhaupt weinig of geen bewijswaarde hebben. De documenten aangaande jullie winkels zijn andermaal louter handgeschreven zonder enige officiële hoofding.

De rantsoenkaart van uw moeder, alsook de kopie van het paspoort van uw neef zijn niet relevant in het licht van uw asielrelaas.

Bovendien is het zo dat alle soorten documenten afkomstig uit Irak onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Irak als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een beperkt aantal verduidelijkingen en gaan niet over de kern van het relaas. Ze kunnen bovenstaande vaststelling inzake uw asielmotieven niet in positieve zin ombuigen.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijn de leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Salah ad-Din te worden beoordeeld. Dit gebied omvat acht districten: Al-Dour, al-Shirqat, al-Faris, Balad, Baiji, Tooz, Samarra en Tikrit.

De bevolking van de provincie Salah ad-Din bestaat hoofdzakelijk uit soennitische moslims en de provincie wordt aanzien als een machtscentrum van soennitische Arabieren, al kent ze eveneens een sjiiitische Arabische minderheid en een aanwezigheid van Koerdische en Turkmeense bevolkingsgroepen. Salah ad-Din heeft op zijn grondgebied ook zogenaamde betwiste gebieden, in casu Tuz Khurmatu. In dit district is de bevolking gemengd, met vooral Koerden en sjiiitische Turkmenen die op gespannen voet met elkaar leven.

De Iraqi Security Forces (ISF) zijn verantwoordelijk voor de veiligheid in de provincie maar zijn slechts beperkt aanwezig in de rurale gebieden. De PMF zijn de meest dominante veiligheidsactor in de provincie en zijn in alle regio's aanwezig, waarbij ze ook de controle uitoefenen over strategische locaties. Verder opereren binnen de provincie sjiiitische milities die verbonden zijn aan sjiiitische leiders en heilighdommen, Turkmeense milities die gelieerd zijn aan de PMF, en een aantal soennitische tribale milities, al dan niet gelieerd met de PMF. In de provincie heerst een gespannen sfeer tussen de lokale gemeenschappen en de sjiiitische PMF, waarbij burgerslachtoffers kunnen vallen.

In de hele provincie Salah al-Din vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerslachtoffers dat hierbij viel, relatief laag. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij deze veiligheidsincidenten vallen, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is.

In oktober 2017 braken in Tuz Khurmatu gevechten uit tussen de Koerdische peshmerga en de ISF, en kwam het tot plunderingen door de plaatselijke bevolking. Uiteindelijk namen de ISF de controle volledig over van de peshmerga. Naast de ISF wonnen verschillende aan de PMF gelieerde milities lokaal aan invloed. Sinds oktober 2019 heeft Badr de feitelijke controle over Tuz Khurmatu in handen, tot ontevredenheid van de Koerden. Hoewel Tuz Khurmatu in het verleden meer geweld heeft gekend dan de andere omstreken gebieden, vertalen de actuele spanningen zich niet naar een verhoogd aantal geweldsincidenten in en rond Tuz Khurmatu.

De provincie Salah al-Din is van bijzonder belang voor ISIS wegens de strategische ligging, maar de organisatie blijft vooral actief in de rurale gebieden van de provincie. Salah al-Din telde relatief veel confrontaties tussen ISIS en het leger of de PMF. Naast beschietingen door het Iraakse leger op mogelijke schuilplaatsen van ISIS waren er ook aanvallen van de terroristische organisatie tegen de ISF en op burgers. ISIS gebruikte hierbij IED's maar legde ook hinderlagen of opende het vuur op de ISF en de PMF. Er vielen daarbij slachtoffers aan beide kanten. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze incidenten valt, is relatief beperkt gebleven.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. De terugkeerratio voor de provincie Salah ad-Din bedraagt momenteel 85%, wat overeenkomt met bijna 750.000 personen. Ruim 130.000 IDP's afkomstig uit de provincie Salah ad-Din blijven nog steeds ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als redenen om niet terug te keren.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Salah ad-Din, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Salah ad-Din nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Salah ad-Din afkomstig Irakese verzoeker omwille

van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Salah ad-Din actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Salah ad-Din in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Salah ad-Din een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Tuz, Tooz, Salah ad-Din. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat zijn voormalige tewerkstelling, alsook het profiel van zijn ouders, niet betwist wordt.

Waar hij verweten wordt zeer vage informatie te kunnen geven over het incident in het steegje, benadrukt hij dat hij slechts heel kort heeft gezien wat de twee personen aan het doen waren en het slechts om een korte observatie ging. Hij legt uit dat hij angst had en in shock was en onmiddellijk de plaats verlaten heeft. Hij legt vervolgens uit dat hij omstaanders zocht in een andere straat, dat hij A., die hij kende, zag staan en het toen door zijn hoofd spookte dat, indien hij bij A. die vergezeld was van K. zou gaan staan, er getuigen zouden zijn moest er iets gebeuren. Hij voegt nog toe dat hij de reputatie van A. en S. aanvankelijk niet kende en dat hij pas achteraf hoorde dat het effectief criminelen zijn. Hij acht het wel degelijk plausibel om te veronderstellen dat het om een potentieel ernstig misdrijf zou gaan, als men twee schimmige figuren in een klein steegje met een wapen ziet.

Waar hij verweten wordt niet logisch te hebben gehandeld, verwijt hij de verwerende partij eraan voorbij te gaan dat men in die gegeven omstandigheden niet rationeel handelt. Zelfs indien hij wist dat ook A. niet te vertrouwen was omwille van zijn banden met sjitische milities, dan nog was het wel iemand die hij kende en die misschien in zijn voordeel kon praten. Dat zijn verhaal geen steek zou houden, is volgens hem een kennelijk onredelijk oordeel.

Waar geoordeeld wordt dat het vreemd is dat A. en S. zoveel moeite zouden doen terwijl hij uiteindelijk niet veel gezien had, geeft verzoeker aan dat hij zich bevond in een gebied dat werd gedomineerd door sjieten en dat hij zelf soenniet is. Het doet volgens hem niet ter zake dat A. en S. geen ernstig misdrijf hadden gepleegd nu zij zich betrappt voelden en zij hem vooral angst wilden aanjagen. Hij vervolgt dat het hen problemen had kunnen opleveren indien ze hem gedood of gekidnap hadden nu zij geen enkele informatie over hem hadden. Zij zouden nadien wel informatie hebben ingewonnen over zijn profiel en dat van zijn familie en drie dagen na het incident werden er vijf winkels van zijn familie geraakt met de bedoeling om een signaal uit te sturen zodat hij effectief moest vertrekken uit de regio. Hun aanvankelijke vermoeden dat hij een spion was, zou volgens hem alleen maar zijn bevestigd.

Waar geoordeeld wordt dat het allesbehalve logisch is dat de sjitische milities hem voorheen zouden gevraagd hebben om zich bij hen aan te sluiten, omdat hij een soenniet was, en het van weinig consistentie getuigt dat ze hem dan vervolgens beschuldigen van spionage, werpt hij op dat er wel degelijk soennieten verplicht worden om hun eigen volk te verraden door met de sjieten samen te werken.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 13 september 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024;
- EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022;
- COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update);
- EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van mei 2024.

3.2. Op 15 september 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Documenten rechtbank digitale versie;
- Facebook dader;
- Psychologisch rapport.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Irak te zullen verdwijnen omdat hij getuige was van een incident en hierdoor problemen heeft gekend.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat er in zijn hoofde geen reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.3. Na een lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen problemen die hij heeft gekend naar aanleiding van een incident waarvan hij getuige zou zijn geweest, gelet op de volgende pertinente vaststellingen:

- i) Er wordt geen geloof gehecht aan het naar voren gebrachte incident van 24 april 2022 en de daaruit voortvloeiende problemen omdat (a) indien het incident de aanleiding zou zijn geweest het land te verlaten, in alle redelijkheid verwacht kan worden dat verzoeker dit duidelijker kan beschrijven; (b) het bevreemdend is dat hij geen verdere informatie heeft over S. te meer hij verklaart dat hij beide mannen kende; (c) het een risico was in hoofde van verzoeker om bij A. en K. te gaan staan te meer nu verzoeker aangeeft dat zij niet te vertrouwen waren; (d) A. en S., door verzoeker te bedreigen terwijl die uiteindelijk niet veel had gezien, zichzelf enkel verdacht zouden maken; (e) indien A. en K. effectief geloofden dat verzoeker hen bespioneerde, ze hem niet zomaar zouden laten gaan; (f) het allesbehalve logisch is dat de sjitische milities hem voorheen zouden gevraagd hebben om zich bij hen aan te sluiten daar hij een soenniet was; (g) indien men het werkelijk op hem en zijn familie gemunt had, dit hen niet zou hebben tegengehouden ook hun woning aan te vallen; (h) zijn familie, na zijn vertrek, geen problemen meer heeft gekend;
- ii) Verzoeker haalt weliswaar de moord op zijn collega aan op 30 september 2015, terwijl hij (a) niet weet door welke militie of partij hij werd vermoord en zijn verklaring een loutere hypothese betreft; (b) nadien nog maar liefst 7 jaar gewacht heeft om te vertrekken; (c) die moord niet kan staven aan de hand van enig concreet en tastbaar begin van bewijs en de foto's en kopieën geen bewijswaarde hebben;
- iii) De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen nu (a) de kopieën van zijn identiteitsdocumenten hoogstens een aanduiding zijn van zijn identiteit en herkomst, wat niet betwist wordt (b) hetzelfde geldt voor de kopieën van de identiteitsdocumenten van zijn moeder; (c) zijn werkbadge, alsook de kopie hiervan en de kopieën van zijn werkdocumenten hoogstens een aanduiding zijn van zijn tewerkstelling die evenmin betwist wordt; (c) de kopieën van zijn moeders pensioen hoogstens een aanduiding zijn van haar vroegere tewerkstelling, die evenmin ter discussie staat, maar in hoofde van zijn ouders tot op de dag van vandaag geen noemenswaardige problemen heeft opgeleverd; (d) de kopieën van de documenten over het overlijden van zijn collega en de kopie van het rapport van de vernieling van hun winkels, kunnen zijn relaas slechts staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is, betreffen geen originele, en betreffen louter handgeschreven documenten zonder enige officiële hoofding; (e) de rantsoenkaart van zijn moeder alsook de kopie van het paspoort van zijn neef niet relevant zijn in het licht van zijn asielrelaas (f) alle soorten documenten afkomstig uit Irak onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst;
- iv) De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een beperkt aantal verduidelijken en gaan niet over de kern van het relaas, waardoor ze de vaststellingen inzake zijn asielmotieven niet in positieve zin ombuigen.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan voormelde pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Verzoekers verklaringen over het incident dat volgens hem geleid heeft tot het nemen van de ingrijpende beslissing om zijn herkomstland te verlaten zijn dermate vraag en louter gebaseerd op hypothesen, waardoor hij deze niet aannemelijk maakt.

Verzoeker, gevraagd om zijn persoonlijke problemen te vertellen, verklaart dat hij onderweg naar de winkel om een appelsap te gaan halen, bij zonsondergang, getuige was van een operatie van kidnapping en moord, dat hij twee mensen zag met een zwart T-shirt en broek en dat één van hen in bezit was van een geluidsdemper (NPO, p. 12). Hij geeft verder aan dat hij die twee mensen kende van gezicht (NPO, p. 14) en herhaalde dat hij hun gezichten zag en wist dat het om moord ging (NPO, p. 15). Indien verzoeker werkelijk getuige was van een levensbedreigend incident, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij enige details kan geven hieromtrent. Hij is echter niet in staat te zeggen wie de geluidsdemper vast had (NPO, p. 15), hij kan niet zeggen of het een kidnapping of moord betrof (NPO, p. 17) en komt op de vraag, waarom hij ervan uit ging dat ze tot iets kwaads zouden overgaan, niet verder dan aan te stippen dat kidnappings veel gebeurden in zijn wijk en dat A. gekend was voor zijn vele operaties (NPO, p. 15). Gevraagd of hij weet wie ze gingen kidnappen, antwoordt hij dat ze nog maar in het begin van het steegje waren (NPO, p. 15). Uit zijn verklaringen blijkt aldus dat zijn voorstelling van de feiten louter gebaseerd is op veronderstellingen. Verzoeker kan zijn uiterst hypothetische en vage verklaringen bezwaarlijk vergoelijken stellende dat het slechts om een korte observatie ging en hij uit angst en in een shock de plaats onmiddellijk verlaten heeft, nu dit opnieuw een loutere blote bewering betreft. Hetzelfde geldt voor wat betreft zijn betoog dat het wel degelijk plausibel zou zijn om te veronderstellen dat het om een potentieel ernstig misdrijf zou gaan, vanaf het moment dat men twee schimmige figuren in een klein steegje met een wapen ziet. Verzoeker gaat eraan voorbij dat van hem, als verzoeker om internationale bescherming, wel degelijk verwacht mag worden nauwkeurige verklaringen af te leggen over datgene wat volgens hem ertoe geleid heeft zijn herkomstland te verlaten.

De geloofwaardigheid van het beweerde incident wordt verder onderuit gehaald door zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn actie nadien. Hij verklaart dat hij, nadat hij de twee mannen in het steegje had gezien, zich gevoegd heeft bij twee andere mensen A., een politieman en K.. Om meer uitleg gevraagd waarom hij zich bij die twee personen voegde, legt hij eerst uit dat hij de neef van A. kende, met hem een goede relatie had en daarom besloot bij hen te gaan staan (NPO, p. 16). Vervolgens licht hij echter toe dat zowel A. als K. ook sjiiten zijn en bevriend zijn met de twee mannen van het steegje (NPO, p. 16), waarbij hij dan plots zijn actie beschrijft als een risico omdat ze anders, indien hij zou zijn gevlucht, zijn huis zouden binnengaan en zijn moeder zouden vermoorden (NPO, p. 17). Verzoeker tracht voorgaande tegenstrijdigheid, waar hij eens voorhoudt dat hij dacht dat die twee andere personen hem gingen beschermen en dan weer aangeeft dat het een risico betrof, tevergeefs te verklaren in zijn verzoekschrift. Hij werpt op dat men in die gegeven omstandigheden niet rationeel handelt en dat zelfs indien hij wist dat ook A. niet te vertrouwen was omwille van zijn banden met sjiitische milities, het wel iemand was die hij kende en die misschien in zijn voordeel kon praten. Dit betoog ligt echter niet in lijn met zijn verklaringen nu hij aangeeft dat het wel degelijk om een beslissing ging om bij hen te staan omdat hij *“wist dat ze daar zaten om te observeren, te controleren”* (NPO, p. 13).

4.3.3.2. De commissaris-generaal oordeelt voorts op goede gronden dat het allerminst geloofwaardig is dat verzoeker, na het toevallig zien van A. en S., plots zou beschuldigd worden van spionage omwille van redenen die reeds jarenlang aanwezig waren maar nooit een rol gespeeld hebben. Verzoeker baseert zich in het verzoekschrift op het feit dat hij soenniet is, maar betwist niet dat hij dit al heel zijn leven is, dat zijn ouders reeds veel jaren geleden gestopt met hun werk bij de Ba'ath (NPO, p. 6 en 20) en dat hij zelf al jarenlang in dienst was bij een Koerdisch telecombedrijf (NPO, p. 9). Desondanks voorgaande, heeft hij in al die tijd omwille van die redenen nooit problemen gekend (NPO, p. 17). Gevraagd of hij naast de problemen die hij heeft uiteengezet ooit nog problemen heeft gehad met autoriteiten of medeburgers of dat hij nog problemen van algemene aard heeft gekend, antwoordde hij bovendien ontkennend (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.6). In het geheel van die verklaringen en rekening houdend met zijn ongeloofwaardige verklaringen rond het vermeende incident is het allerminst aannemelijk dat verzoeker, plots en uit het niets, omwille van het feit dat hij soenniet is zou beschouwd worden als een spion (NPO, p. 13). Zijn betoog in het verzoekschrift, dat een loutere volharding betreft van zijn verklaringen, kan aan voorgaanden geen afbreuk doen. Zijn betoog, dat hij zich in een gebied bevond dat werd gedomineerd door sjiiten is bovendien strijdig met de landeninformatie, waaruit blijkt dat Salah al-din hoofdzakelijk gedomineerd wordt door soennieten (EUAA, *Country Guidance Iraq*, juni 2022, p. 215).

4.3.3.3. De geloofwaardigheid van verzoekers relaas komt nog verder op de helling te staan door zijn verklaring dat zijn familie, na zijn vertrek, geen problemen meer heeft gekend (NPO, p. 19-20). Dit is des te opmerkelijker nu verzoeker blijft voorhouden dat hij gevisieerd wordt omwille van het feit dat hij soenniet is en dit eveneens geldt voor zijn familie, die lid zijn geweest van de Ba'ath-partij. Verzoeker laat de draagkrachtige motieven dienaangaande in de bestreden beslissing onbesproken, evenals de motieven die betrekking hebben op de moord op zijn collega S.A.W.. Daar zij pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier worden zij integraal overgenomen.

4.3.3.4. De stukken gevoegd bij zijn aanvullende nota van 15 september 2024, die hij omschrijft als “documenten rechtbank digitale versie” zijn niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waardoor zij conform artikel 8 van het Procedurereglement niet in overweging worden genomen. Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting, geeft verzoekers advocaat aan niet in bezit te zijn van andere documenten en voegt hij toe dat hij geen verdere toelichting kan geven over wat die documenten precies zijn. Bij gebrek aan vertaling wordt dit stuk niet in overweging genomen. Verzoeker verschaft verder geen verdere uitleg bij het stuk wat hij benoemt als “afschrift facebookaccount van F.S.”. Hij merkt louter op dat dit het account zou zijn van één van de daders, maar laat na uiteen te zetten op welke wijze dit een invloed heeft op de beoordeling van zijn concreet vluchtrelaas, laat staan dat het een verband houdt met het incident dat volgens hem geleid heeft tot zijn vlucht uit Irak. Ten slotte beschrijft het laatste stuk, dat een psychologisch attest betreft opgesteld op 8 augustus 2024, verzoekers mentale situatie tot december 2022. Het geeft geen zicht op verzoekers mentale situatie bijna twee jaar later en is voor het overige, waar gesteld wordt dat verzoeker getuige is geweest van een explosie en bedreigd is geweest door machtige mensen in zijn land van herkomst, louter gebaseerd op zijn eigen verklaringen. De documenten bij de aanvullende nota kunnen de geloofwaardigheid van zijn relaas niet herstellen en evenmin de vaststellingen in de bestreden beslissing ontkrachten.

4.3.3.4. Door in het verzoekschrift zijn onenigheid te uiten aangaande de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande, die overigens steun vinden in de stukken van het administratief dossier. De motieven in de bestreden beslissing blijven integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betwist verzoeker niet dat er in Irak voor geen enkele provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

4.4.2. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de Salah al-Din, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Salah al-Din laag blijft, zodat een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen er in hoofde van verzoeker echter geen dergelijke individuele elementen worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het bij zijn aanvullende nota van 15 september 2024 gevoegde psychologisch verslag dateert, zoals reeds *supra* aangehaald, weliswaar van 8 augustus 2024 doch de psycholoog attesteert dat hij verzoeker vanaf 14 september 2022 twee keer per maand heeft tot einde december 2022. De psycholoog beschrijft verzoekers psychologische situatie zoals hij die in die periode kon waarnemen, waarbij hij preciseert dat er sprake is van een opgelopen trauma nadat hij getuige is geweest van een explosie die aan vele mensen het leven had gekost. Hij stelt dat verzoeker symptomen heeft van een post traumatische stress, dat hij lijdt aan nachtmerries en flash-backs en dat een gedwongen terugkeer naar Italië of Irak zijn psychologische toestand zou verslechteren. Het psychologisch attest, dat louter verwijst naar consultaties einde 2022, kan bezwaarlijk dienen als een staving van verzoekers huidige mentale gezondheidstoestand, waardoor het geen dienstig individueel element betreft dat in rekening moet worden gebracht bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.4.3. Verzoeker, die de veiligheidssituatie in Irak en meer bepaald in Salah al-Din volledig onbesproken laat, toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO